Műsor

Gárdonyi Zoltán (1906–1986)

Fúvósötös

I Andante, quasi rubato
II Scherzando
III Andante, quasi rubato – Moderato giusto

Erkel Ferenc Vegyeskar

Gárdonyi Zsolt: Erdő, erdő, erdő
Gárdonyi Zoltán: Jere bé, violám (Kriza erdélyi gyűjtéséből)
Gárdonyi Zoltán: Szép könyörgés
Gárdonyi Zsolt: Stille Nacht
Gárdonyi Zoltán: Ó, jöjjetek, hívek

Zongorán közreműködik: Vizi István
Vezényel: Cseri Zsófia és Vizi István

*Gárdonyi Zsolt (*1946)*

Fúvósötös

Divertimento fúvósötösre erdélyi táncdallamok nyomán
I Allegretto moderato
II Allegro
III Adagio, quasi rubato
IV Tempo giusto

A fúvósötös tagjai a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem hallgatói:

Szűcs Luca	fuvola
Czombos Luca	oboa
Lambert Szilvia	klarinét
Varga Tamás	fagott
Hantos Gyula	kürt

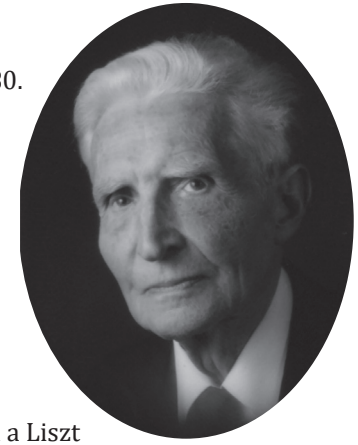
2026. november 18.
18 óra

Négyes évforduló jegyében

Gárdonyi ünnepi koncert

Budapest Főváros Levéltára
Gárdonyi Albert terem

Gárdonyi Zoltán (1906-1986)

Édesapja, Gárdonyi Albert – aki halálának 80. évfordulója pontosan egybeesik Gárdonyi Zoltán születésének 120. és elhunytának 40. évfordulójával, valamint Gárdonyi Zsolt 80. születésnapjával – 1914 és 1935 között Budapesten a Fővárosi Levéltár vezetője volt. Édesanyja, Weigl Mária a budapesti Zeneakadémián az egykori Liszt-tanítvány, Thomán István osztályában Bartók Béla évfolyamtársaként szerzett zongoratanári diplomát. Gárdonyi Zoltán zeneszerzés-tanulmányait 1923-tól 1927-ig Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Kodály Zoltán, majd 1927-től 1930-ig Berlinben Paul Hindemith tanítványaként végezte. A berlini egyetemen ezzel egyidejűleg folytatott zenetudományi tanulmányait az 1931-ben ott megszerzett doktorátusával zárta le. Ezt követően tíz évig a Soproni Evangélikus Tanítóképző Intézet tanáraként és a Soproni Zeneegyesület karnagyaként működött, majd 1941 és 1967 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneelmélet-professzoraként fejtett ki szerteágazó tevékenységet. Művei felölelik a szimfonikus- és kamarazene, zongora- és orgonakompozíciók, a vokális zene és a pedagógiai célzatú darabok legkülönfélébb műfajait; zenetudományi munkásságának a nemzetközi Bach- és Liszt-kutatás köszönhet jelentős új felismeréseket. Gárdonyi Zoltán 1972 óta családjával együtt Németországban élt és 1986. június 27-én hunyt el Herfordban. Életművét 2016-ban posztumusz Magyar Örökség Díjjal tüntették ki.

Gárdonyi Zsolt (*1946)

1968-ig szülővárosában, Budapesten Gergely Ferenc, Sugár Rezső, Ferenczy György, Szervánszky Endre és Farkas Ferenc tanítványa volt. Huszonnégy évesen főhivatású orgonista és karigazgató lett a németországi Wildeshausenben, majd 1975 és 2011 között a würzburgi Zeneművészeti Főiskola tanszékvezető professzoraként tevékenykedett. Neve időközben zeneszerzőként, világszerte koncertező orgonaművészként és zeneelméleti munkássága által egyaránt ismertté vált. 1979-ben Bajor Állami Díjjal, 2000-ben a Debreceni Református Hittudományi Egyetem díszdoktori címével, 2011-ben Magyarország köztársasági elnökének érdemérmével, majd 2022-ben az érdemrend lovagkeresztjével tüntették ki. Életműve 2016-ban Magyar Örökség Díjat kapott.

Gárdonyi Albert (1874–1946)

Gárdonyi Albert 1874. december 24-én született Eperjesen, szepességi német családból. A miskolci református főgimnáziumban érettségizett 1891-ben, majd a jászói premontreiek soraiba lépett. 1894 és 1896 között a bécsi egyetemen teológiát hallgatott, 1898-ban hittudományi doktorrá avatták. 1899-ben kilépett a rendből, s áttért a református vallásra. 1899 őszén állást kapott a Magyar Nemzeti Múzeum levéltárában. 1897-ben a budapesti egyetem jog- és államtudományi karára iratkozott be. Ezzel egyidejűleg oklevéltani és történelmi tanulmányokat is folytatott. 1907-ben bölcsészettudományi doktori oklevelet szerzett. 1904-ben kötött házasságot Weigl Mária (1880–1969) okleveles zongoratanár- és művésznővel. 1911. december 23-án a székesfőváros tanácsa levéltárossá választotta, 1914. február 18-án pedig a főváros törvényhatósági bizottságának bizalmából főlevéltáros lett. 1925-ben megírta a főváros utolsó ötven évének történetét. Alapító tagja volt a Tanulmányok Budapest Múltjából folyóiratnak. 1929-ben kapta meg a nyilvános rendkívüli egyetemi tanári címet. Egyetemi előadásai tárgyát túlnyomóan a paleográfia köréből merítette. Ennek történetéről, az oklevélírás fejlődéséről, jellegzetességeiről, a levéltárak kezeléséről és rendezéséről, a hazai és a külföldi levéltárakról tartott órákat. Gazdag közéleti tevékenységet fejtett ki, számos társulat tagja volt. 1935. március elsején történt nyugdíjazása után is haláláig folytatta tudományos munkásságát. Gárdonyi Albert 1946. október 23-án hunyt el Budapesten.